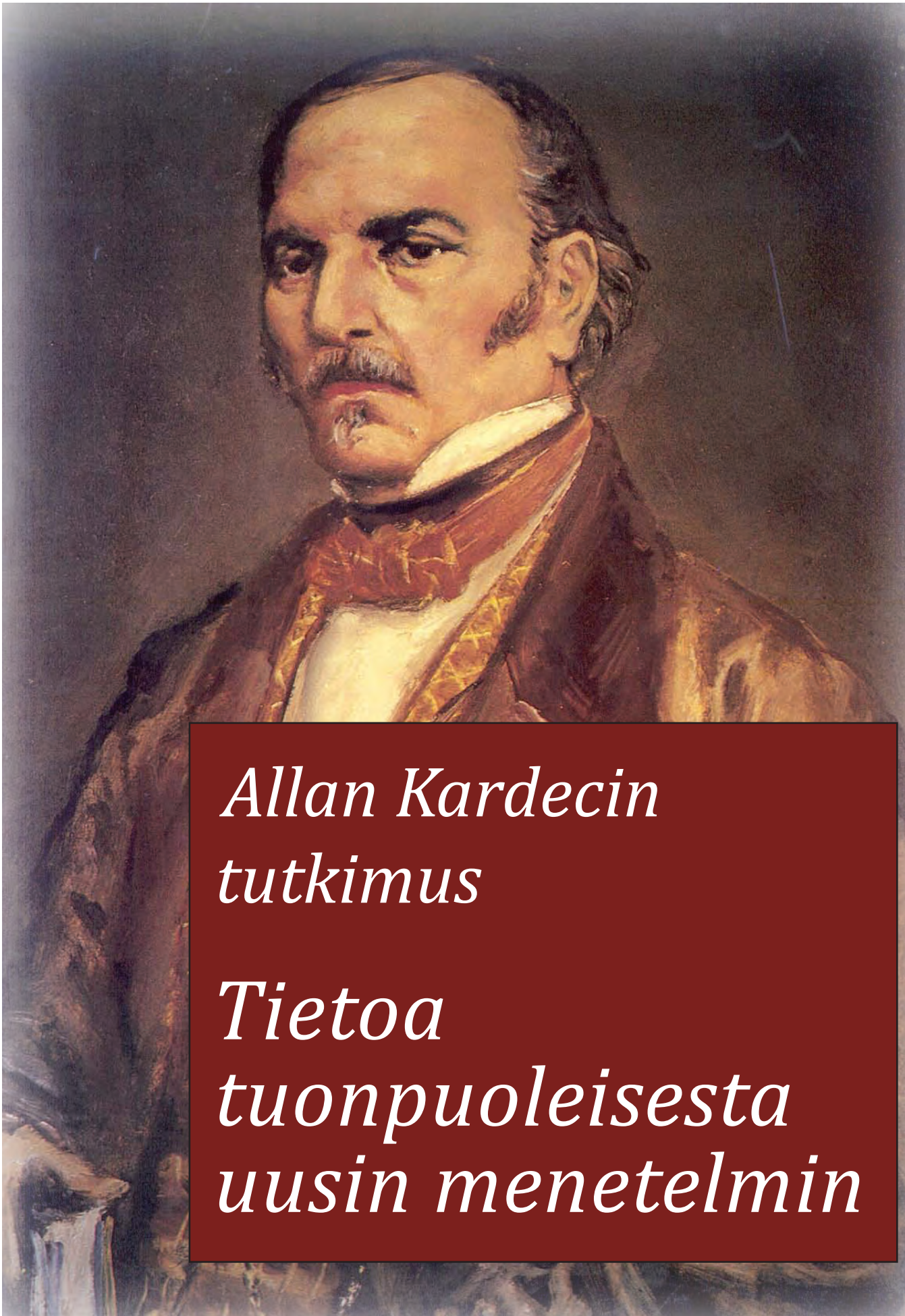

A portrait of Allan Kardec, a man with a mustache and dark hair, wearing a dark coat and a red bow tie. The portrait is set against a dark, textured background.

*Allan Kardecin
tutkimus*

*Tietoa
tuonpuoleisesta
uusien menetelmin*

Onko elämää kuoleman jälkeen?

Tämä artikkeli kertoo olosuhteista, joissa Allan Kardecin teokset julkaistiin. Artikkelissa kerrotaan minkä näkökannan ne toivat esille ja kuinka ne yhdistivät tieteen ja uskonnon näkemyksiä. Lisäksi se nostaa esiin kysymyksiä, jotka koskettavat meidän jokaisen elämää.

TEKSTI: PEKKA KAARAKAINEN

Kirkon näkökanta

Kirkolla oli teoksien julkaisun aikaan hyvin merkittävä vaikutus ihmisten mielipiteisiin. Kirkon käsityksen mukaan kaiken luojana oli ylitse kaiken hyvä ja oikeudenmukainen Jumala. Ihminen koostuu ruumiista ja sielusta. Sillä on vain yksi ruumiillinen elämä eletävänään ja sielun kohtalona kuoleman jälkeen tulee olemaan joko helvetti tai paratiisi. Näin ihminen on yhden ruumiillisen elämän jälkeen ikuisiksi ajoiksi olemaan määrätty joko äärimmäiseen onnellisuuteen tai äärimmäiseen onnettomuuteen.

Tämän näkökulman johdonmukaisuus oli kuitenkin hyvin vaikeasti sovitettavissa tiettyjen tosiasioiden kanssa: Osa ihmisistä syntyy olosuhteisiin, joissa heidän hyvään johtava kasvatusta on lähes olematonta ja he näkevät kasvuympäristössään paljon harhaan johtavia esimerkkejä elämälleen. Toiset taas syntyvät sellaisten vanhempien keskuuteen, jotka käyttävät runsaasti aikaa kasvattaakseen lapsiaan hyvään ja näyttävät siihen itse tunnollisesti esimerkkiä. Osa syntyy sillä tavoin mielenvikaisina tai tajuttomina, että ne eivät ole kykeneviä tekemään itse päätöksiä elämänsä aikana. Osa lapsista menehtyy niin varhaisessa iässä, että heillä ei ole ollut mahdollista käyttää lyhyen elämänsä aikana vapaata tahtoaan.

Jos näillä kaikilla on vain yksi elämä eletävänään, niin eri ihmisillä olisi erilaiset mahdollisuudet ikuisen onneen. Tämä ei vaikuttanut johdonmukaiselta Jumalan oikeudenmukaisuuden kanssa. Lisäksi voidaan havaita että ajallisesti iankaikkisuuden kesto (∞ vuotta) pitkänkin eliniän rinnalla on häviävän lyhyt. Kyseenalaiseksi jäi onko tämä näkökanta yhteensopiva Jumalan hyvyyden kanssa, jos se tuomitsi iankaikkiseen ja äärimmäiseen kärsimykseen suhteellisesti häviävän lyhyen ajanjakson aikana tehdyistä virheistä?

Kirkon näkemys perustui pitkälti uskonnollisten vaikuttajien määräämiin tulkintoihin uuden- ja vanhan testamentin sisällöstä. Se vaati uskonkappaleisiin luottamista. Se ei 1800-luvulla välttämättä vaatinut muita perusteluita eikä edellytyksenä sen esittämiseen asioille ollut johdonmukaisuus ja yhdenmukaisuus kiistattomiksi tosiasioiksi havaittujen seikkojen kanssa.

Tieteen näkökanta

Ihmisten elämännäkemyksiin 1800-luvulla vaikutti kasvaen myös tieteen virallinen näkökanta. Tieteen näkökanta ei hyväksynyt muuta kuin tieteen tosiksi osoittamat asiat ja usein kyseenalaisti perusteetonta kaiken tästä yli menevän. Radikaalisti ajateltuna tämä johti materialistiseen näkökantaan, koska tieteen menetelmät olivat kehitettyjä nimenomaan materialististen asioiden tutkimiseen¹ ja kaikki siitä ylitsejäävä tuli näin usein poissuljetuksi.

Pyörivät pöydät - tables tournantes - ihastuttivat ja kummastuttivat ihmisiä ympäri maailman, mutta erityisesti Ranskassa.

Tieteen ja kirkon näkökannat olivat usein ristiriitaisia ja tämä aiheutti tuolloin kiivasta väittelyä näiden edustajien välillä. Tämä tuli korostetusti esille Darwinin evoluutioteorian julkaisun² jälkeen. Tämä tapahtui muutama vuosi ennen kuin Kardec julkaisi teoksen *Evangeliumi Spiritismin Mukaan*, joka nostatti uuden näkemystapansa puolesta paljon keskustelua etenkin kirkon puolelta.

Uuden opin synty

Tuona ajankohtana syntyi uusi oppi, joka liitti yhteen niin erilleen ajautuneita uskonnon ja tieteen näkökantoja. Se sai alkunsa alkunsa erään poikkeuksellisen ilmiön tutkimuksesta. Tuolloin Ranskassa ja ympäri maailmaa havaittiin ns. pyörivien pöytien (tables tournantes, table-turning) ilmiö.

Ilmiössä pöydän ääreen kokoontuneiden ihmisten kummastukseksi pöytä lähti liikkumaan usein pyörähdellen ilman havaittavaa fyysistä syytä. Samaa tapahtui myös muille kappaleille, mutta pöytä oli tavanomaisin ja se yleistyi siinä määrin, että siitä tuli

jopa muutamien salonkien huvitus Pariisissa. Ilmiö ei tuottanut pelkästään mekaanista liikettä. Pyörähtelevä pöytä myös vastasi läsnäolijoiden esittämiin kysymyksiin kolaus- ja merkein. Kolausten lukumäärän vastatessa aakkosten järjestyksenmukaista kirjainta, saatiin muodostettua kokonaisia lauseita. *"Kysyttäessä arvoituksellinen olento ilmoitti, olevansa Henki ja antoi nimensä sekä useita muita tietoja itsestään."*

Yhdet väittivät kyseessä olevan huijauksen. Toiset, nähtyään sen mahdottomaksi, olettivat kappaleiden kolausten kautta saatavien viestien noudattavan jotakin tuntematonta magneettista tai sähköistä voimaa ja he olettivat viestin alkuperän olevan heijastus läsnäolevien ihmisten ajattelusta. Tämäkin osoittautui mahdottomaksi. Osa näin saaduista kommunikoinnista oli täysin läsnäolijoiden ajattelun vastaisia ja heille tuntemattomia seikkoja. Viimein yhdeksi mahdolliseksi hypoteesiksi ilmiötä selittämään hyväksyttiin myös se, että ilmiön taustalla oleva älyllinen aiheuttaja voisi todellakin olla tuonpuoleiseen jo siirtyneen ihmisen sielu.³ Ilmiön autenttisuus tuli vahvistetuksi useiden tiedemiesten toimesta ja tuolloin myös ranskalainen

Hippolyte Léon Denizard Rivail sai kuulla siitä ystäviltään.

Rivail ei ilmiöstä kuultuaan uskonut sen todellisuuden ja sanoikin ystävälleen: *"uskon siihen vasta jos näen sen itse ja jos minulle osoitetaan pöydällä olevan aivot ajattelemiseen, hermot aistimiseen..."*¹⁴. Rivail oli saanut koulutuksensa tuon ajan merkittävimmissä oppilaitoksissa – Johann Heinrich Pestalozzin instituutissa. Hän oli lukuisten kirjojen kirjoittaja ja nämä teokset olivat merkittävästi kehittämässä Ranskan ja Saksan opetusjärjestelmää. Hän luotti luonnon lakeihin eikä uskonut ylikuonnolliseen. Hän kuitenkin päätti tutustua ilmiöön ja tämän tehtyään hän joutui toteamaan: *"kyseessä oli eräs tosiasia jolla väistämättömästi täytyi olla jokin aiheuttaja"*¹⁵.

Ymmärrettyään ilmiön tärkeyden, etenkin sen filosofisesta näkökulmasta, hän aloitti huolelliset tutkimukset kokeellista menetelmää soveltaen. Hän havaitsi, että ilmiö tapahtui ainoastaan tietyn kyvyn omaavien ihmisten joukossa ja hän nimesi tätä *meediokyvyksi*. Niitä jotka olivat varustettuja tällä kyvyllä ja toimivat ihmisten ja itseään näin ilmaisseiden *Henkien* välikätenä hän nimesi *meedioiksi*. Kommunikoinnin nopeudessa saatiin nopeasti edistysaskelia.

Aluksi havaittiin että liikkuvaan kappaleeseen (esim. pöytä, kori, kirjoituslautu) kiinnitetty kynä asetettuna paperiarkin päälle lähti kirjoittamaan tekstiä. Tämän jälkeen havaittiin kynää pitelevän kappaleen olevan pelkkä käden jatke ja tekstin syntyvän sen jälkeen kun meedio otti kynän käteensä. Kardec kuvaa havaintojaan: *"kun meedio otti kynän suoraan käteen,*

*se rupesi kirjoittamaan lähes kuumeisesti sysäyksillä, jotka eivät olleet tahdonmukaisia"*¹⁶. Tämä ilmiö tunnetaan Suomessa tänään myös nimellä automaattikirjoitus.

Luonnollisesti nousi kysymykseksi se, että oliko kirjoitus todellakin tuonpuoleiseen siirtyneen edesmenneen ihmisen Hengen (tai ts. sielun) laatima kirjoitus vai oliko se meedion oman mielen tuotos? Vuosia asiaa tutkittuaan hän kirjoitti: *"Vastaukset ovat useimmilla kerroilla, erityisesti kun ne käsittelevät abstrakteja ja tieteellisiä kysymyksiä, meedion tuntemien asioiden ulkopuolella ja joskus meedion älyllisen kapasiteetin yläpuolella. Tämän lisäksi meedio ei useinkaan ole tietoinen siitä, mitä kirjoittaa Hengen vaikutuksen alaisena eikä hyvin usein myöskään ymmärrä tai käsitä esitettyä kysymystä. Kysymys nimittäin voidaan esittää meediolle tuntemattomalla kielellä, tai jopa ajatuksissa. Myös vastaus voidaan antaa samalla kielellä."*¹⁷

Allan Kardecin tutkimus

Ensimmäisenä vaiheena hän observoi kommunikointeja ja niiden sisältöä. Hän havaitsi eri kommunikointien olevan toisiinsa verrattaessa ristiriitaisia ja näinollen pakostakin joidenkin niistä täytyi olla väärässä. Tämä havainto suojeli häntä olemaan sokeasti luottamatta niiden sisältöön.

Tähän tutkimukseen otti osaa lukuisia meedioita ja lukuisia niiden kautta ilmaisseita Henkiä. Hän laati sys-

Allan Kardec vuosia kestäneessä tutkimustyössään esittäen ennalta laadittuja kysymyssarjoja kahden meedion kautta kommukoiville Hengille.

temaattisia kysymyssarjoja eri aihepiireistä, koonsi, vertaili ja analysoi tuhansia kommunikointeja. Vuosien tutkimusten jälkeen Mr. Rivail julkaisi teoksen *Henkien Kirja* käyttäen nimimerkkiä Allan Kardec. Tämä teos tuli hyvin kuuluisaksi ja sen jälkeen hänet tunnettiinkin paremmin kirjailijanimeltään Allan Kardec.

Uusi oppi

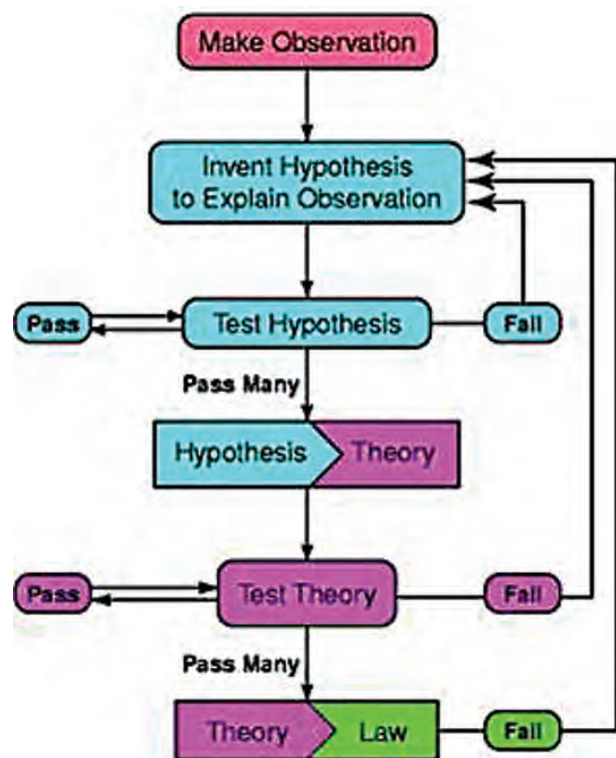
Charles Darwin julkaisi (1859) pitkäaikaisiin tutkimukseensa perustuen teoksen *"Lajien synty"* ja siitä syntyi uusi oppi, jota kutsuttiin sen alkulähteen mukaan *Darwinismi*. Myös Allan Kardec julkaisi pitkäaikaisiin tutkimuksiinsa perustuvat teokset, jotka panivat alulle uuden opin. Hän nimesi tätä oppia *spiritismiksi* eli ts. *spiritistiseksi opiksi*⁷, koska hän halusi osoittaa, että tähän oppiin kerätty tieto oli nimenomaan lähtöisin edesmenneiden ihmisten Hengiltä (*spirit*) eikä ihmisiltä, eikä hän halunnut sitä kutsuttavan esim. termillä *"Kardecismi"*. Pääteoksensa *Henkien Kirjan* esipuheessa hän kirjoittaakin: *"Tämä kirja on Henkien opetusten kokoelma, jotta tämä muodostaisi perustan järjenmukaiselle filosofialle, joka on vapaa yleisen ajattelutavan ennakkoluuloista. Tässä kirjassa ei ole mitään, mikä ei olisi Henkien ajatusten ilmaisua ja heidän tarkastamaa. Ainoastaan teoksen järjestys ja sisällön metodinen jakaminen, kuten myös huomautukset ja muutamien osien kirjallinen muoto on tehty kirjan julkaisijan (Allan Kardecin) toimesta"*.

Henkien Kirja tuo yksityiskohtaisesti esille mm. kuinka ihmisen ei-materiaalinen osa (sielu) jatkaa elämäänsä vielä senkin jälkeen kun elämä on ehtynyt ruumiista. Kuolema ei ole muuta kuin olotilan muutos. Kommunikoinnit osoittivat selvästi sen, että ruumiillisen maailman jätettyään ihmisen sielu ei vie mukanaan tuonpuoleiseen kunnianimiä tai materiaalisia rikkauksia. Sen sijaan hän vie sinne mukanaan elämänsä aikaiset tekonsa - niin hyvät kuin pahatkin - ja kokee syyn ja seurauksen lain mukaisesti niiden seuraukset. Tulevaisuuden suhteellinen (ei-äärimäinen) onnellisuus tai kärsimys osoittautui näinollen olevan lainalaisessa suhteessa kunkin elämänsä aikana itse valitsemiinsa tekoihin noudattaen täydellistä oikeudenmukaisuutta ja syy-seuraus suhdetta.

Spiritistisen opin suhde tieteeseen

Spiritistisen opin laatiminen perustui kokeellisen menetelmän (*experimental method*) soveltamiseen. Tällä oli selvä yhdenmukaisuus tieteen käyttämään metodologiaan. Se perustuu (1) *havaitun ilmiön vahvistamiseen*, (2) ilmiön *pitkäaikaiseen observointiin* sekä (3) observoinneista ja sen myötä kerätyistä tiedoista tehtyihin *johtopäätöksiin*.

Kardec toteaa käyttämästään tieteen metodologian tärkeydestä: *"Spiritistinen oppi ja tiede täydentävät toinen toisiaan. Tiede ilman spiritististä oppia*

Kaaviokuva Kardecin tutkimuksessaan noudattamasta metodologiasta.

*kohtaa itsensä täysin kykenemättömänä selittämään tiettyä ilmiötä pelkästään materian lakien kautta, kun taas spiritistinen oppi ilman tiedettä olisi ilman tukea ja kontrollia.*⁸ Kardec ymmärsi, että jos hän ei olisi havaintoja ja johtopäätöksiä tehdessään nojautunut tieteen menetelmiin, hän olisi varmasti ajautunut harhaan. Allan Kardecin toinen keskeisistä teoksista (*Meedioiden Kirja*) käsittelee hänen keräämiään havaintoja ja sen vuoksi hän kirjoitti teoksen ala-otsikoksi *"Kokeellinen spiritismi"*.

On ymmärrettävää, että eri laboratorioissa toistettu testaaminen ei kuitenkaan soveltunut spiritististen ilmiöiden arviointiin. Näin ollen spiritistinen oppi eli spiritismi ei täyttänyt kaikkia materiaallisen tieteen virallisen puoltavan kannan tyydyttäviä kriteerejä.

Tieteen kyky arvioida materiaan liittyviä asioita on kiistaton huolimatta jo sattuneista virheistä ja ymmärrettävistä oikaisuista. Kuitenkin materiaan tutkimukseen perustuneen tieteen kyky arvioida ei-materiaalisia asioita absoluuttisesti on oikeutettua kyseenalaistaa². Edesmenneiden ihmisten Henkien kommunikointia käsiteltävät asiat eivät ole materiaan perustuvan tieteen erikoisosaamisalueella.

Vain harvat tiedemiehet⁹ tuolloin tutustuivat näihin ilmiöihin syvällisemmin. Useat oppineet eivät lähteneet käyttämään aikaansa niihin, koska ilmiöt olivat tiedon puutteen vuoksi leimattu "yliluonnollisiksi" asioiksi. Lisäksi siihen aikaan esiintyi vielä voimakasta

painostusta näitä asioita vakavamielisesti tutkivia ihmisiä kohtaan. Kirkon tavoin, tieteen piirissä oli oma *"inkvisitionsa"*, joka pyrki halventamaan ja kyseenalaistamaan *"harhaoppiset"*, jotka eivät suostuneet kieltämään havaitsemiaan tosiasioita. Tämän vainon kohteeksi joutui mm. Sir. William Crookes, joka oli yksi Englannin nimekkäimmistä fyysikoista. Hän menetti yhden tieteellisistä titteleistään, koska oli julkaissut artikkeleita¹⁰, jotka vahvistivat samoja tuloksia, joita Allan Kardec julkaisi teoksissaan. Tieteen piirissä esiin nousseille vastaanvääittäjille hän totesi: *"... minulle sanotaan, että kertomiani tapahtumia ei voida selittää luonnon lakien ennakkokäsitysten mukaisesti ... Jos uusi tosiasia näyttää olevan vastoin tuntemiamme luonnonlakeja, niin se ei todista väitetyn asian olevan perätön, vaan se ainoastaan todistaa, että*

Englantilainen fyysikko William Crookes kertoi meediokyvyn kautta esille tulleista havainnoistaan: "En sanonut, että se on mahdollista; sanoin vain, että se on totta"

*emme ole vielä saaneet selville kaikkia luonnon lakeja tai emme vielä ole oppineet niitä ymmärtämään oikealla tavalla."*¹¹

Tämän väheksynnän ovat kohdanneet vielä viime aikoinakin ne tutkijat, jotka ovat julkaisseet tutkimuksia ja havaintoja, jotka ovat selvästi ristiriidassa perinteisen materialistisen tieteen ennakkokäsitysten kanssa.

Tutkimustuloksissa tuodaan esiin havaintoja, jotka viittaavat ihmisen tietoisuuden (eli Hengen tai ts. sie-

lun) irtaantuvan ruumista, fyysisen kehon kuoleman jälkeen ja jatkavan elämäänsä siitä erillisenä. Näistä tutkijoista voidaan mainita nimekkäimpinä Herbert Benson, Raymond Moody Jr., Kenneth Ring, Elizabeth Kübler-Ross, Ian Stevenson ja William Miller.

Vastaavaa tietoa lisäävää tutkimustyötä jatkaa vielä nykypäivänäkin Peter Fenwick, Harold G. Koenig, Pim Van Lommel, Mario Beauregard, Amit Goswami, Gary Schwartz, Erlendur Haraldsson, Andrew Powell, George Ritchie, Allan Sanderson ja Alan Wallace.

Yliluonnollisuus vain näennäistä

Allan Kardec toteaa spiritismin käsittelemien ilmiöiden yliluonnollisuudesta: *"Älkää pyytäkö spiritismiltä ihmeitä, sillä se ilmoittaa ehdottomasti, ettei niitä tuota. Fysiikka, kemia, astronomia ja geologia ovat tulleet paljastamaan materiaalisen maailman lakeja, ja vastaavasti spiritismi tulee paljastamaan muita tuntemattomia lakeja, jotka säätelevät ruumiillisen maailman suhteita tuonpuoleiseen maailmaan, eivätkä ne lait ole yhtään vähempi luonnonmukaisia kuin vanhempien tieteiden lait."*¹²

*"Spiritistinen oppi tai ts. spiritismi todistaa ja kertoo, että ilmiöt, joihin se perustuu, ovat yliluonnollisia ainoastaan ulkomuodoltaan. Ne näyttävät ihmeelliseltä tietyille ihmisille ainoastaan siksi, koska ne ovat epätavanomaisia ja poikkeavat tunnetuista tosiasioista. Kaiken kaikkiaan, ne eivät ole enemmän yliluonnollisia kuin muut ilmiöt, joille tiede antaa tänä päivänä selityksen ja jotka näyttivät ihmeellisiltä toisena ajanjaksona. Kaikki Henkien ilmiöt johtuvat poikkeuksesta yleisistä laeista. Ne paljastavat meille erään luonnonvoiman, tuntemattoman voiman tai paremmin sanottuna voiman, jota ei ole tähän päivään mennessä ymmärretty, mutta jonka tarkkailu paljastaa kuuluvan asioiden yleiseen järjestykseen."*¹³

"Tähtitieteilijät kohtasivat avaruutta tutkiessaan tai-

Kuvaus kuolemanrajakokemuksesta, joka kuvastaa ihmisen Hengen (ts. sielun) irtaantumista ruumiista ja siirtymistä tuonpuoleiseen maailmaan.

vaankappaleiden jakaumassa aukkoja, jotka eivät ole niiden muodostelman lakien mukaisia eivätkä perusteltavissa. He olettivat, että näissä aukoissa täytyy olla heidän havainnoillessa tavoittamattomissa olevia taivaankappaleita. He havaitsivat toisaalta myös tiettyjä vaikutuksia, joiden syy oli heille tuntematon. He sanoivat itselleen: "Tuolla täytyy olla planeetta, koska tällaista aukkoa ei pitäisi olla olemassa, ja näillä vaikutuksilla täytyy olla jokin syy." He muodostivat vaikutuksista syyn, onnistuivat laskemaan osaset, ja myöhemmin tosiasiat vahvistivat heidän oletuksensa. Järkeilkäämme samalla tavalla myös muuntyyppisiä asioita."

Kardec osoitti kuolleiden ihmisten sielujen kommunikoinnin meedioiden välityksellä kiistattomaksi tosiasiaksi. Tätä pidettiin aluksi ihmeellisenä ja mystisenä asiana koska siihen liittyviä lainalaisuuksia ei tunnettu.

Vastaavasti aluksi suhtauduttiin myös ukkoseen liittyvään ilmiöön. Tiedon puutteesta johtuen salamointia pidettiin ihmeellisenä ja mystisenä asiana.

Myös ukkosenjohdattimella tehtyjä kokeiluja pidettiin aluksi noituutena, koska niillä pystyttiin saamaan salama iskemään useammin haluttuun paikkaan. Tämä teki asiaan perehtymättömät ajattelemaan että kokeilijalla (amerikkalainen tiedemies Benjamin Franklin) oli hallussaan paholaismainen valta ohjata salamaa. Myös ukkosenjohdattimeen liittyvä pitkään observointeihin, havaintoihin, kokeiluihin ja niistä tehtyihin johtopäätöksiin perustuva tutkimus sai aluksi tieteen edustajien puolelta kielteisen tuomion. Franklinin muistiinpanot ukkosenjohdattamisesta otettiin vastaan 1752 jylisevillä nauruilla. Tieteen edustajat pitivät niitä liian ala-arvoisina mainittavaksi niiden asioiden joukossa, jotka heille oli osoitettu.

Tämä kuitenkin oli materiaallinen luonnontieteisiin kuuluva keksintö, joka itse asiassa olisi pitänyt olla tieteen arvioitavissa. Ei siis ihme, että Henkien kommunikointeihin liittyvä ihmisen ei-materiaaliseen teki- jään (sieluun) nojaava oppi ei saanut tiedemaailmas- sa kannatusta.

Materialistisen ja spiritismin ero

Puhtaan materialistin silmissä ihminen ei ole muuta kuin biomekaaninen kone, joka menee niin pitkälle kuin kone on kasassa ja josta rikkoontumisen, eli kuoleman jälkeen jää jäljelle vain kuollut ruumis. Tätä maailmankuvaa seuraten, kaikilla on kuoleman jälkeen sama kohtalo – ei mitään eli olemattomuus. Kun aivojen toiminta lakkaa, niin myös mielen toiminta lakkaa ja sen jälkeen kuollut ei enää tunne eikä koe mitään.

Materialistisen maailmankatsomuksen mukaan, riippumatta siitä kuinka hyvin tai huonosti on elämänsä käyttänyt ja mitä tahansa elämänsä aikana tekikin, siitä ei elämän jälkeen tule hänelle itselleen minkään-

**Benjamin Franklinin ukkosenjohdatinkokei-
luja pidettiin aluksi noituutena.**

laisia seuraamuksia. Tämän ajattelumallin mukaan esim. Josef Mengelen ja Äiti Teresan kohtalo olisi kuoleman jälkeen täysin sama ja tällainen epäoikeudenmukaisuus olisi täysin luonnollista.

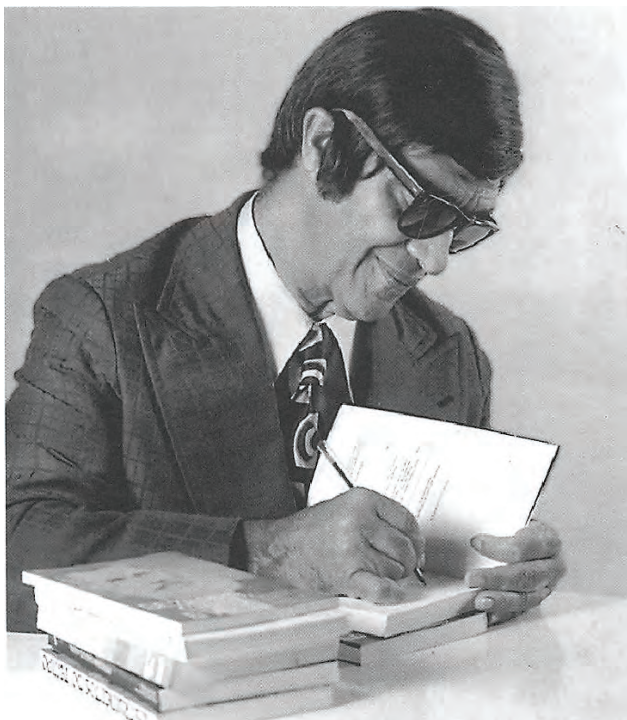
Tässä oli selvä eroavuus spiritistiseen näkökulmaan ja materialistit pyrkivät kiistämään kommunikoinnin tuonpuoleisen kanssa. Ne, jotka itse todensivat ilmiön autenttisuuden, eivätkä voineet sitä kiistää, pyrkivät asiaa syvällisemmin tutkimatta luomaan teorioita, jotka antaisivat niihin liittyville ilmiöille materialistisesti tunnetun aiheuttajan.

Selitykseksi näille ilmiöille he antoivat yleisimmin hallusinaation, illuusion, mielisairauden, vähäjärkisyyden ja huijauksen. Tämä itse asiassa oli heidän näkökulmastaan täysin looginen syy, koska heidän maailmankäsityksensä ei pystynyt hyväksymään muuta kuin materiaalistisia asioita. Näiden selitysten kanssa kuitenkin säilyi ristiriitaisena se tosiasia, että spiritistisen opin puoltajissa oli paljon niitä, joiden selväjärkisyys oli osoitettu lukuisilla ansiokkaiksi tunnistetuilla kirjallisilla julkaisuilla. Lisäksi spiritistisen opin kannattajat olivat humanitäärisen työnsä kautta osoittaneet vaikuttiminaan olevan muuta kuin oman

taloudellisen edun tavoittelun. Spiritistisen opin peruseriaatteisiin kuuluu *"Antakaa ilmaiseksi, mitä ilmaiseksi olette vastaanottaneet"*.

Tämä tarkoittaa sitä, että meediokykyjä omaavan henkilön – vaikka omaisikin poikkeuksellisen edistyneen kyvyn – tulee käyttää sitä pelkästään vakavamielisiin tarkoituksiin, eikä henkilökohtaisen taloudellisen edun hakemiseen. Tämä ei kuitenkaan vähentänyt materialistien intoa väheksyä omasta näkökannastaan poikkeavan mielipiteen kannattajia.

Esimerkkinä meediokyvyn harjoittamisesta voidaan mainita brasilialainen meedio Francisco Xavier. Hän

Brasilialainen meedio Francisco Xavier.

kirjoitti elämänsä aikana 412 kirjaa, joita myytiin kymmeniä miljoonia kappaleita. Painostuksesta huolimatta hän vakuutti olevansa kirjojen kirjoituksessa pelkkä välikappale tekstin sisällön ollessa peräisin meedion kautta itseään ilmaiseksivilta hengiltä.

Myös monet kirjallisuuden tutkijat pitävät mahdottomana että nämä kirjat olisivat pelkästään yhden henkilön tuotos. Hän eli vaatimattomasti antaen kaiken kirjallisista teoksistaan tulleen tuoton hyväntekeväisyyteen. Hänen antaumuksensa ja vaatimattomuutensa ovat esikuva miljoonille. Hän oli ehdolla Nobelin rauhanpalkinnon saajaksi (yli 10 miljoonaa ihmistä allekirjoitti vetoomuksen hänen puolestaan). Häntä elämäntyössään johdattanut *Henki* (Emmanuel) kuvasti Kardecin teosten auktoriteettia näin: *"Jos sanon jotain, mikä on vastoin Jeesuksen tai Allan Kardecin opetuksia, niin hylkää minut ja luota Kardeciin"*.

Spiritistisen opin suhde kirkkoon

Spiritistisellä opilla on yhdensuuntaisuutta kirkon näkökantojen kanssa siinä, että se pitää Jeesuksen opetuksia korkeimpana auktoriteettina. Lisäksi molemmat tunnustavat Jumalan ylimmyyden sekä ihmisessä olevan ei-materiaalisen osan (sielun) olemassaolon ja sen elossa säilymisen kuoleman jälkeenkin.

Merkittävin periaate-ero koski kommunikointia kuolleiden ihmisten sielujen tai ts. Henkien kanssa. Kommunikointi kuolleiden kanssa on Vanhassa testamentissa¹⁴ kielletty ja kirkon kanta noudatti tätä ohjettä. Tätä pidettiin pahana ja tällaisten uskottiin olevan paholaisen juonia ihmisen harhauttamiseksi. Lisäksi tuolloin kirkon maailmankäsityksen mukaan kohtalona ihmisen sielulle olisi joko ikuinen helvetti tai ikuinen paratiisi. Tämä poikkesi spiritistisen opin näkemyksestä, jossa jokainen saa kuolemansa jälkeen kokea syy-seuraus suhteen mukaisesti vain suhteellisen onnellisuuden tai suhteellisen onnettomuuden. Tulevien jälleensyntymien myötä ihmisielu tulee ennemmin tai myöhemmin kokemaan tekojensa seuraukset ja kehittymään niiden kokemisen kautta.

Samalla tavoin kuin tieteen uudet käsitykset saivat kirkolta pannaanjulistuksia, myös spiritistinen oppi sai kokea vainoa tältä taholta. Näin 9. lokakuuta 1861 Barcelonassa 10:30 paikallista aikaa julkisella torilla poltettiin Sevillan piispan käskystä 300 kpl spiritistisen opin teoksia. Osa kirkon edustajista halusi pitää näiden teosten sisältämän tiedon kansalta salassa.

Spiritistisen opin suhde uskontoon

Spiritistinen oppi käsittelee asioita, jotka aikaisemmin olivat rajoitettuja kirkon esittämään uskonnolliseen tietoon, mutta tulkitsee niitä uudesta näkökulmasta. Se antaa johdonmukaisen selityksen opetuksille, jotka ovat kristillisen moraalin perusta ja vahvistaa uskoa. Se kannattaa suurinta osaa kirkon näkökohdista ja kunnioittaa syvästi pyyteettömiä ponnisteluja, jota kirkon piirissä harjoitetaan lähimmäisen hyväksi. Se kuitenkin näkee tietyistä seikoissa loogisen ajattelun vastaisen näkökulman johtuvan vain tulkinnasta ja näkee näissä pysymisen aiheuttavan vain enemmän epäuskoisuutta ja kristillisten näkökohtien väheksymistä.

Allan Kardec toteaa tästä seuraavaa: *"Täytyy myöntää, että epäuskoisen vastustus johtuu usein vähemmän hänestä itsestään kuin siitä tavasta, jolla asioita hänelle esitetään. Uskoon tarvitaan perusta, ja tämä perusta on täydellinen ymmärrys siitä, mihin tulee uskoa. Uskomiseen ei riitä **näkeminen**, on ennen kaikkea **ymmärrettävä**. Sokea usko ei ole enää tältä vuosisadalta. Kuitenkin se on juuri sokean uskon uskonkappale, joka tekee nykyään suurimman määrän epäuskoisia, koska se haluaa pakottaa ja vaatii luopumaan yhdestä ihmisen kaikista kallisarvoisimmas-*

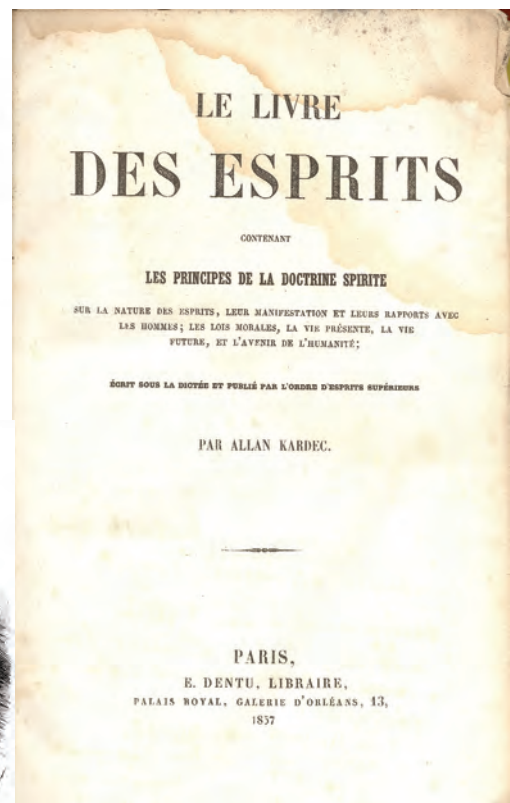
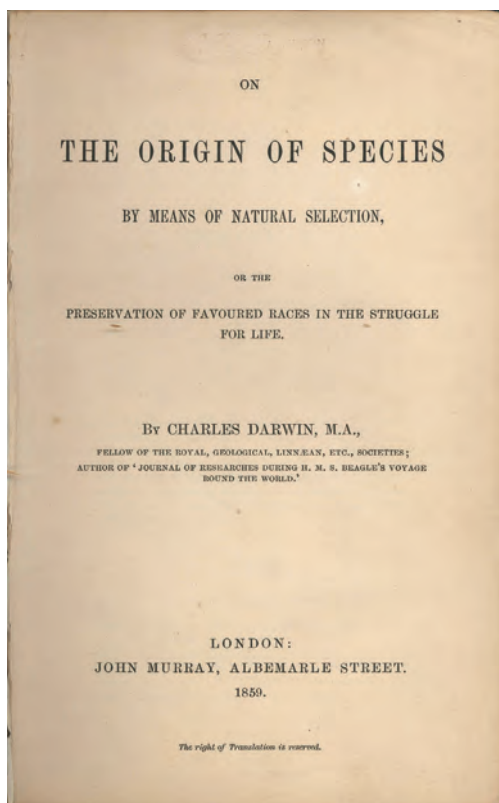
ta etuoikeudesta: järkeilystä ja valinnanvapaudesta. Epäuskoinen kapinoi ennen kaikkea tätä sokeaa uskoa vastaan, josta on oikeellista sanoa, että uskoa ei voi määrätä. Jos ei hyväksy todisteita, se jättää mieleen epäselvyyden, josta syntyy epäily. Järkeily usko, joka tukeutuu logiikkaan ja tosiasioihin, ei jätä jälkeensä minkäänlaista epäselvyyttä. Usko tulee varmuudesta, ja varmuus tulee vasta sitten, kun asia ymmärretään.¹⁵ Sen sijaan että sanoisi: usko ensin ja tulet ymmärtämään myöhemmin, spiritistinen oppi sanoo: 'ymmärrä ensin ja tulet uskomaan myöhemmin jos niin haluat'¹⁶.

Meediokykyyn liittyvä vastuullisuus

Vanhan testamentin näkökulma, joka kielsi kommunikoinnin edesmenneiden ihmisten Henkien kanssa, oli kirjoittamisensa ajankohtana varmasti perusteltu. Useat lähteet osoittavat, että siihen aikaan meediokykyä yritettiin käyttää usein uteliaisuuden tyydyttämiseen, ennustamiseen ja taloudellista hyötyä hakien. Sitä ei spiritismikään hyväksy ja selvin sanoin kiel-

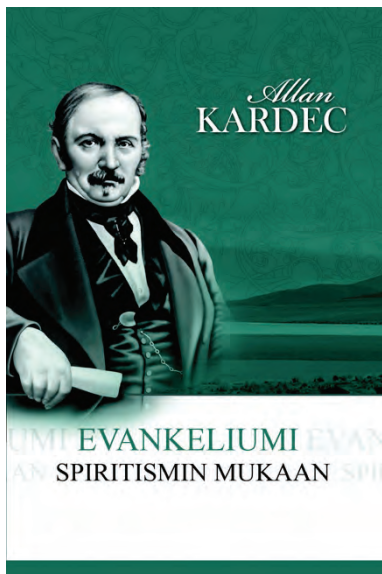
tää meediokykyyn käyttämistä näihin tarkoitukseen. Kyseessä on alustavaa tietoa ja vastuuntuntoisuutta vaativa asia eikä siihen pidä ryhtyä kevytmielisesti uteliaisuudesta tai rahallisen edun toivossa.

Teos *Evangeliumi Spiritismin Mukaan* käsittelee myös tätä kysymystä. ”Nykyajan meediat ovat myös vastaanottaneet Jumalalta ilmaisen lahjan. Lahjan olla Henkien puhemiehenä ihmisten ohjeistamiseksi ja voidakseen näyttää heille tien hyvään ja johdattaakseen heitä uskoon eikä myymään heille sanoja, jotka eivät kuulu heille, koska ne eivät ole heidän katsomuksensa, tutkimuksiensa tai henkilökohtaisen työnsä tuotosta. Jos siitä pitäisi maksaa, niin silloin harhaannuttaisiin sen kaitselmuksellisesta tarkoituksesta. Hän, joka siis haluaa vakavamielisiä kommunikaatioita, täytyy ensin pyytää niitä vakavasti ja sitten olla selvillä meedion sympatioiden luonteesta Henkien maailman olentojen kanssa. Kuitenkin ensimmäisenä ehtona sille, että voi saada puolelleen hyvien Henkien suopeuden, on nöyryys, omistautuminen, uhrautuvuus ja kaikista absoluuttisin **morallinen ja materiaallinen** pyyteettömyys.”¹⁷ Tästä ovat antaneet esimerkin monet jo suomessakin tunnetuksi tulleet Brasilialaiset meediat¹⁸.

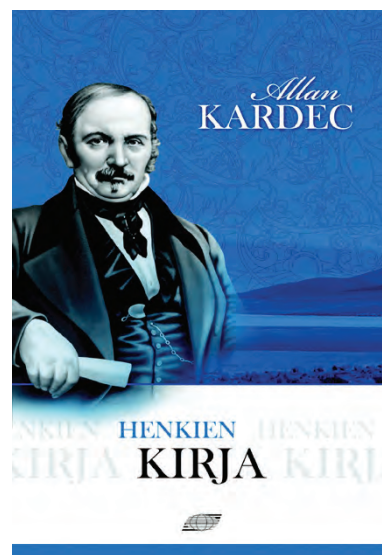
Charles Darwin julkaisi pitkäaikaisiin tutkimukseensa perustuen teoksen ”Lajien synty” ja siitä syntyi uusi oppi, jota kutsuttiin sen alkulähteen mukaan Darwinismi. Myös Allan Kardec julkaisi pitkäaikaisiin tutkimuksiinsa perustuvat teokset, jotka panivat alulle uuden opin. Hän nimesi tätä oppia spiritismiksi eli ts. spiritistiseksi opiksi, koska hän halusi osoittaa, että tähän oppiin kerätty tieto oli nimenomaan lähtöisin edesmenneiden ihmisten Hengiltä (spirit) eikä ihmisiltä, eikä hän halunnut sitä kutsuttavan esim. termillä ”Kardecismi”.

Allan Kardecin ensimmäinen teos *Henkien Kirja* lähestyy asiaa kokonaisuutena filosofisesta näkökulmasta. Teos on virstanpylväs opille, joka on tehnyt syvällisen vaikutuksen huomattavaan osaan ihmiskunnan ajattelua ja elämännäkemyistä. Kardecin teoksia on myyty yli 25 miljoonaa kappaletta ja niitä oli jo aikaisemmin käännetty pääkielet mukaan lukien mm. viron, ruotsin, norjan ja venäjän kielille. Nyt ensimmäistä kertaa tämä materiaali on saatavilla

suomen kielellä. Ympäri maailmaa on tuhansittain ryhmiä, jotka opiskelevat tätä kirjaa ja tämä systemaattinen opiskelu on lähtenyt käyntiin myös Suomessa.

(Lisätietoja: info@allankardec.fi).

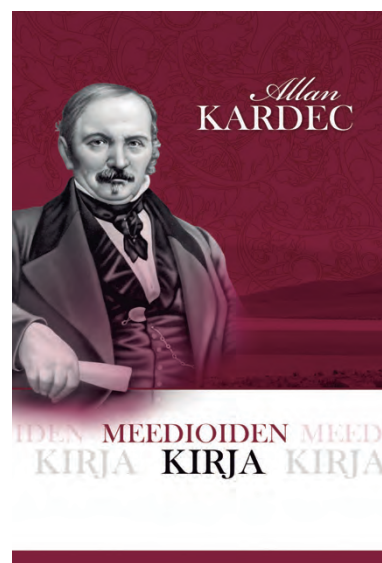

Evangeliumi Spiritismin Mukaan liittää yhteen tieteen, uskonnon ja filosofian käsittelemät asiat hyvin monelle uudesta näkökulmasta. Se soveltuu yleismaailmalliseksi moraaliseksi ohjeeksi elämän kaikkiin tilanteisiin. Siitä ovat löytäneet sisältöä elämäänsä myös ne ihmiset, joilla ei ole ollut uskonnollista vakaumusta ja joille evankeliumin on säilynyt ristiriitaisena muihin yleisesti tunnettuihin asioihin verrattaessa. Lisäksi se tarjoaa kaikille lohdutusta ja toivoa elämän vaikeimpiin hetkiin.

Meedioiden Kirjan alaotsikko ”Kokeellinen spiritismi” kertoo teoksen luonteesta lähestyen asiaa tieteellisestä näkökulmasta ja tuoden esiin Kardecin tutkimuksen aikaisia havaintoja. Se osoittaa elämän jatkumisen kuoleman jälkeen tosiasiksi ja selittää lisäksi kuinka meediokyvyn välityksellä edesmenneen ihmisen sielulla on rajallisesti mahdollista kommunikoida tuonpuoleisesta fyysisen maailman kanssa meediokyvyn välityksellä. Luettuaan

Meedioiden Kirjan jokainen voi ymmärtää kuinka Henkien olemassaolo ja heidän ilmaisunsa ovat täysin luonnollinen osa todellisuuttamme, vaikkakin tietämättömyys usein sekoittaa ne yliluonnolliseen ja taikauskoon. Lisäksi se painottaa tämän kyvyn harjoittamiseen liittyvää vastuullisuutta ja pyytettömyyttä.

Juuri suomennettu teos ”Ja elämä jatkuu...” kertoo tuonpuoleisesta näkökulmasta yhden esimerkin siitä, kuinka ihmisen tietoisuus (sielu tai ts. Henki) jatkaa elämistään ja kokee uusia asioita kuolemaa seuraavassa olotilassaan. Kirjan omakohtaiset kuvaukset tuovat hyvin mielenkiintoisella tavalla esiin käytännön tasolla meitä jokaista kosketavan ja syyn ja seurauksen lainalaisuuden, joka Allan Kardecin teoksissa oli esitetty hänen tutkimuksiinsa perustuen periaatteellisella tasolla.

Ensin on käännättävä järjen puoleen

Spiritistisen opin tai ts. spiritismin mukaan ennen meediokyvyn harjoittamista ensin pitää hankkia alustavaa tietoa ja ymmärtää mistä on kysymys moraalisine seurauksineen. Vasta sitten voi harkita onko olemassa vakavamielisiä perusteita käytännön harjoittamiseen. Spiritistisissä keskuksissa, joissa Allan Kardecin teoksien sisältöä noudatetaan, ennen kommunikointia Henkien kanssa edeltää useita vuosia kestävä opiskelu. Opetus annetaan aina vapaaehtoistyönä ja opiskelussa käsitellään aluksi teosten *Henkien Kirja* ja *Evangeliumi Spiritismin Mukaan* sisältöä. Kardec toteaaakin kirjassaan:

"Ensin on käännättävä järjen ja sitten vasta silminnähtävien ilmiöiden puoleen"¹⁹. Spiritismi tai ts. spiritistinen oppi, joka koskee filosofian kaikista vakavimpia kysymyksiä, kaikilla yhteiskunnallisen järjestyksen haaroilla, joka sisältää käsitykset niin fyysisestä kuin moraalisenkin ihmisestä, on itsessään kokonainen tiede, kokonainen filosofia, joita ei voida oppia muutamissa tunneissa, niinkuin ei mitään muutakaan tiedettä."²⁰

Spiritistinen oppi ulkomailla

Muualla maailmassa ja etenkin Brasiliassa Allan Kardecin teoksissa esitetty näkökanta on jo paremmin tunnettu ja sen seurauksena syntynyt hyväntekeväisyystyö koskettaa miljoonia ihmisiä päivittäin. Kardec toteaa tähän materiaaliin tutustumisesta: *"Näiden ajatusmallien kehityksessä näyttäytyy kolme erillistä ajanjaksoa: ensimmäinen, uteliaisuuden ajanjakso, jonka herättää tuotettujen ilmiöiden ainutlaatuisuus; toinen, filosofian ja järjelyn ajanjakso; kolmas, soveltamisen ja seurauksien ajanjakso. Uteliaisuuden ajanjakso meni jo ohi; uteliaisuus kestää vain vähän aikaa. Sen jälkeen kun se on tyydytetty, kiinnostuksen kohde muuttuu. Kiinnostuksen kohteen muuttuminen ei tapahdu sellaisen kohdalla, joka hakeutuu vakavamieliseen mietiskelyyn ja arviointiin. Sen jälkeen kun toinen vaihe on alkanut, kolmas vaihe tulee väistämättömästi.*

Spiritismi tai ts. spiritistinen oppi kehittyi etenkin sen jälkeen, kun sen ydinosa ymmärrettiin paremmin ja sen tärkeys huomattiin, sillä se koskettaa ihmisen kaikista herkintä lankaa: hänen omaa onnellisuuttaan, jopa tässä maailmassa.

*Spiritismin tai ts. spiritistisen opin vaikutus ei ole vielä yltänyt ihmismassoihin, mutta se tekee jo onnelliseksi ne, jotka sen ymmärtävät. Ne, jotka eivät ole nähneet minkäänlaista Henkien fyysistä ilmaisuja, sanovat: Näiden ilmiöiden lisäksi tämä filosofia selittää minulle sen, mitä ei mikään muu ole minulle selittänyt. Kohtaan siinä pelkästään järkeilemällä **rationaalisen** ratkaisun ongelmille, jotka ovat ylimmällä tärkeystasolla minun tulevaisuuteni kannalta.”*

Spiritistisen opin vaikutukset

Spiritistinen oppi näyttää selvin esimerkein elämän jatkumisen kuoleman jälkeen tosiasiaksi. Lisäksi se tuo esille kuinka jokainen saa käyttää elämänsä aikana valinnanvapauttaan ja kuinka kukin ennemmin tai myöhemmin kokee väistämättä tekojensa seuraukset.

Tämän ymmärrettyään ihmiset valitsevat tekonsa huolellisemmin. He tekevät toisilleen enemmän sitä, mitä toivoisivat iselleen tehtävän. Ennen niin syvästi meitä järkyttäneet vaikeudet muuttuvat pienemmiksi. Niistä tulee meille ohimeneviä sieluamme kehittäviä vaiheita. Näiden läpikäyminen kärsivällisesti parhaansa tehden ja Jumalan oikeudenmukaisuuteen luottaen on varma tie onnellisuuteen. Tämän takia lukuisat ihmiset ovat jo välttyneet itsemurhalla hankittuaan moraalista rohkeutta Allan Kardecin teosten sisällöstä. Kokemansa surun ja kärsimyksen he ovat useassa tapauksessa kääntäneet voimaksi auttaakseen niitä, jotka joutuivat samaan tilanteeseen.

Tämän kirjoituksen tavoitteena on se, että tulevaisuus toisi valveutuneita ihmisiä tutkimaan neutraalista näkökulmasta myös Allan Kardecin teoksissa esitettyä näkökulmaa. Toivottavaa olisi, että nyt myös Suomessa siinä esitettyä maailmankuvan

eheyttä verrattaisiin muiden vallalla olevien näkökantojen kykyyn selittää kaikki ilmiöt ja kokemukset.

Tähän tutustuttuaan kukin voi arvioida, mikä näkökulma antaa loogisimman ratkaisun jokaisen ihmisen kohtaamiin peruskysymyksiin: mistä minä tulen, mikä minä olen, minne minä menen kuoleman jälkeen ja kuinka teemme tulevaisuudestamme onnellisen.

Viiteluettelo:

¹Webster's New Collegiate Dictionary – definition of science: "knowledge covering general truths of the operation of general laws, esp. as obtained and tested through scientific method [and] concerned with the physical world."

²Charles Darwin, On the Origin of Species by Means of Natural Selection, or the Preservation of Favoured Races in the Struggle for Life, 1859

³Allan Kardec, Henkien Kirja, Johdanto - IV.

⁴Allan Kardec, Oeuvres Posthumes, Edition 1927, Union Sprite Française et Francophone s.208

⁵Allan Kardec, Oeuvres Posthumes, Edition 1927, Union Sprite Française et Francophone s.209

⁶Allan Kardec, Henkien Kirja, Johdanto - V

⁷Spiritisme ou doctrine spirite, Allan Kardec, Henkien Kirja, Johdanto - 1

⁸Allan Kardec, Genesis, Luku 1 - 16

⁹Esim. Camille Flammarion, Sir William Crookes, Robert Hare, Gabriel Delanne, Ernasto Bozzano,

¹⁰Quarterly Journal of Science

¹¹William Crookes, Researches in The Phenomena of Spiritualism (sivu 22)

¹²Allan Kardec, Evankeliumi Spiritismin Mukaan, XXI, 7

¹³Allan Kardec, Henkien Kirja, Loppupäätelmä II

¹⁴Kolmannen Mooseksen kirja 19. luvun jae 31 ja 20. luvun jae 27

¹⁵Allan Kardec, Evankeliumi Spiritismin Mukaan, Luku XIX, 19- 7

¹⁶Allan Kardec, Spiritist Magazine, 1867, p. 40.

¹⁷Allan Kardec, Evankeliumi Spiritismin Mukaan, Luku XXVI, 8

¹⁸Francisco Cândido (Chico Xavier), Divaldo Franco jne.

¹⁹Allan Kardec, Meedioiden Kirja: III - 31

²⁰Allan Kardec, Meedioiden Kirja II - 13

Lisätietoja:

1. www.spiritismi.fi & info@allankardec.fi
2. Henkien Kirja, Allan Kardec
3. Meedioiden Kirja, Allan Kardec
4. Evankeliumi Spiritismin Mukaan, Allan Kardec

